

อรรถประโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์*

PERSPECTIVE ON ECONOMIC POLITICAL UTILITY

สัญญา เคนาภูมิ

Sanya Kenpahoom

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

Corresponding author E-mail: zumsa_17@hotmail.com

Received 29 September 2023; Revised 6 October 2023; Accepted 29 August 2023

บทคัดย่อ

แนวคิดของ "อรรถประโยชน์" เป็นพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์และทฤษฎีการตัดสินใจ ซึ่งวัดความพึงพอใจ ความสุข หรือความชอบที่ได้รับจากการบริโภคสินค้า บริการ หรือการตัดสินใจ ความหมายและการตีความของ "อรรถประโยชน์" อาจแตกต่างกันไปตามทฤษฎีและกรอบทางเศรษฐศาสตร์ที่แตกต่างกัน "อรรถประโยชน์" มีความสำคัญในทางเศรษฐศาสตร์เนื่องจากอธิบายถึงพฤติกรรมของบุคคลในการตัดสินใจเลือกเพื่อเพิ่มอรรถประโยชน์ของตนเองให้เกิดประโยชน์สูงสุด แนวคิดเรื่องอรรถประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้รับการถกเถียงและอภิปรายกันโดยนักเศรษฐศาสตร์ นักทฤษฎี และนักวิทยาศาสตร์ และได้ถูกรวมเข้ากับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ต่างๆ อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่า อรรถประโยชน์เชิงเศรษฐกิจสามารถวัดได้หลายวิธี เช่น การใช้ฟังก์ชันอรรถประโยชน์ที่แสดงถึงความชอบส่วนตัวสำหรับชุดการบริโภคที่แตกต่างกัน อรรถประโยชน์ทางเศรษฐกิจมีความสำคัญในการทำความเข้าใจพฤติกรรมของ

* สัญญา เคนาภูมิ. (2566). อรรถประโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 3(5), 114-136.

แต่ละบุคคลและกระบวนการตัดสินใจทางเศรษฐศาสตร์ และแนวคิดอรรถประโยชน์เชิงเศรษฐกิจได้ถูกนำไปใช้ในการใช้งานต่างๆ รวมถึงการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค เศรษฐศาสตร์สวัสดิการ และเศรษฐศาสตร์สาธารณะ

คำสำคัญ: อรรถประโยชน์, เศรษฐศาสตร์, การเมือง, อรรถประโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์

Abstract

The concept of "utility" is fundamental to economics and decision theory. It measures the satisfaction, happiness, or preference received from consuming a product, service, or decision. The meaning and interpretation of "Utility" can vary according to different economic theories and frameworks. "Utility" is important in economics because it describes the behavior of individuals in making choices that maximize their utility. The concept of economic utility has been debated and debated by economists, theologians, and scientists. and has been integrated into various economic theories. However, the study found that Economic utility can be measured in several ways, such as using utility functions that express individual preferences for different consumption sets. Economic utility is important in understanding individual behavior and the economic decision-making process. The concept of economic utility has been used in various applications. Including analysis of consumer behavior welfare economics and public economics

Keywords: Utility, Economics, Politics, Economic political utility

บทนำ

อรรถประโยชน์ "Utility" เป็นแนวคิดพื้นฐานในสาขาเศรษฐศาสตร์และทฤษฎีการตัดสินใจ หมายถึงการวัดความพึงพอใจ ความสุข หรือความชอบของบุคคลที่ได้รับจากการบริโภคสินค้า บริการ หรือการตัดสินใจต่าง ๆ มักถูกใช้ในการจำลองและการวิเคราะห์

กระบวนการตัดสินใจของบุคคล ในระบบที่คนใช้ตัดสินใจ ขณะที่ความหมายและการตีความของ "อรรถประโยชน์" อาจแตกต่างกันไปในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และกรอบทฤษฎีที่แตกต่างกัน "อรรถประโยชน์" เป็นการวัดความพึงพอใจหรือความสุขที่บุคคลได้รับจากการบริโภคสินค้าและบริการหรือจากการตัดสินใจ มันแสดงถึงค่าความหมายส่วนบุคคลที่บุคคลให้ความสำคัญกับตัวเลือกต่าง ๆ และสะท้อนความชอบและความอยู่รอดของพวกเขา" แม้ว่าแนวคิดของ "อรรถประโยชน์" เป็นแนวคิดหลักในสาขาเศรษฐศาสตร์ แต่ความหมายและการตีความของ "อรรถประโยชน์" อาจแตกต่างกันไปในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แต่ละองค์กรและกรอบทฤษฎีที่แตกต่างกัน (Mas-Colell, et al, 1995) อรรถประโยชน์เป็นแนวคิดที่สำคัญในเศรษฐศาสตร์เนื่องจากใช้อธิบายพฤติกรรมของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งสันนิษฐานว่าจะทำการตัดสินใจเพื่อเพิ่มอรรถประโยชน์ของตน ตัวอย่างเช่น ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งจะเลือกบริโภคสินค้าหรือบริการที่ให้อรรถประโยชน์สูงสุดแก่พวกเขาโดยคำนึงถึงงบประมาณและความต้องการ อรรถประโยชน์สามารถวัดได้หลายวิธี วิธีทั่วไปวิธีหนึ่งคือการใช้ฟังก์ชันอรรถประโยชน์ ฟังก์ชันอรรถประโยชน์เป็นสมการทางคณิตศาสตร์ที่แสดงถึงความชอบของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ฟังก์ชันกำหนดค่าอรรถประโยชน์ให้กับแต่ละชุดการบริโภคที่เป็นไปได้ จากนั้นผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งสันนิษฐานว่าเลือกชุดการบริโภคที่เพิ่มฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของตน อีกวิธีหนึ่งในการวัดอรรถประโยชน์คือการใช้ความชอบที่เปิดเผย ความชอบที่เปิดเผยคือทางเลือกที่ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งทำจริง โดยสังเกตทางเลือกที่ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งทำ นักเศรษฐศาสตร์สามารถอนุมานความชอบและอรรถประโยชน์ของตนได้ อรรถประโยชน์เป็นแนวคิดที่ซับซ้อน แต่เป็นส่วนสำคัญในการทำความเข้าใจพฤติกรรมของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ใช้ในแอปพลิเคชันทางเศรษฐกิจที่หลากหลาย รวมถึงทฤษฎีผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง เศรษฐศาสตร์สวัสดิการ และเศรษฐศาสตร์สาธารณะ (Varian, 1992)

แนวคิดเรื่องอรรถประโยชน์ทางเศรษฐกิจ หมายถึง ความหมายหรือความสำคัญของอรรถประโยชน์ในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ อรรถประโยชน์เป็นแนวคิดพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์และใช้เพื่ออธิบายความชอบและการตัดสินใจของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง (Meinard & Gharbi, 2018) ถือเป็นการวัดคุณค่าและเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจในการตัดสินใจทางเศรษฐกิจ (Grosse, et al, 1998) อรรถประโยชน์สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นความสามารถของสินค้าและบริการในการสร้างความพึงพอใจให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการแลกเปลี่ยนสินค้า (Zamfir & Virilan, 2009) แนวคิดเรื่องอรรถประโยชน์ได้รับการถกเถียงและอภิปรายกันโดยนักปรัชญา นักทฤษฎี และนักวิทยาศาสตร์ และได้ถูกรวมเข้ากับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ต่างๆ (Singer & Jones,

2011) นอกจากนี้ยังนำไปใช้ในด้านอื่นๆ เช่น การจัดการหน่วยความจำ ซึ่งอรรถประโยชน์ทางเศรษฐกิจสามารถนำมาใช้ในการจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Tool, 2000) ดังนั้นคำว่า "Economic utility" เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับ "อรรถประโยชน์" ในสาขาเศรษฐศาสตร์ ในสาขาเศรษฐศาสตร์ "อรรถประโยชน์" หมายถึงความพึงพอใจหรือความสุขที่บุคคลได้รับจากการบริโภคสินค้าและบริการ การตัดสินใจ หรือการบรรลุเป้าหมายของพวกเขา ในกรณีของ "Economic utility" เป็นรายการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจหรือประโยชน์ที่บุคคลได้รับจากการบริโภคสินค้าและบริการในกระบวนการเศรษฐกิจ (Mas-Colell, et al, 1995) โดยรวมแล้วอรรถประโยชน์ทางเศรษฐกิจมีบทบาทสำคัญในการทำทำความเข้าใจและวิเคราะห์พฤติกรรมทางเศรษฐกิจและกระบวนการตัดสินใจ

อรรถประโยชน์ทางการเมือง หมายถึง ประโยชน์หรือข้อได้เปรียบที่บุคคลได้รับจากกระบวนการและผลลัพธ์ทางการเมือง โดยครอบคลุมทั้งความพึงพอใจที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และอิทธิพลที่รับรู้ที่มีต่อการกำหนดผลลัพธ์ทางการเมือง Stutzer and Frey ให้เหตุผลว่า ผู้คนมีความชื่นชอบในทั้งสองแง่มุมของประชาธิปไตย และได้รับประโยชน์จากแง่มุมเชิงกระบวนการของการมีส่วนร่วมทางการเมือง นอกเหนือจากประโยชน์ที่ได้รับจากผลลัพธ์ของนโยบาย (Stutzer, & Frey, 2006) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมยุคกลางมีบทบาทสำคัญในการกำหนดชีวิตทางการเมืองโดยการจัดหาแหล่งที่มาของทฤษฎีการเมืองและทำให้พฤติกรรมทางการเมืองถูกต้องตามกฎหมาย (Spiegel, 1975) นักรัฐศาสตร์ศึกษาการจัดสรรคุณค่าที่มีผลผูกพันโดยรัฐต่างๆ ซึ่งแสดงให้เห็นผ่านกฎหมายและข้อบังคับทางการบริหาร (Robbins-Carter, 1984) ซึ่งอรรถประโยชน์ทางการเมืองถูกหยิบยกมาดำเนินการวิจัยการสื่อสารทางการเมืองแบบดั้งเดิมมีข้อจำกัด และกำลังมีการสำรวจตำแหน่งทางเลือกเพื่ออธิบายข้อมูลการสำรวจจากการณรงค์ทางการเมือง (Swanson, 1976) ดังนั้นอรรถประโยชน์ทางการเมืองจึงเป็นประโยชน์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการบรรลุเป้าหมายทางการเมือง สามารถใช้อ้างถึงประโยชน์ของนโยบาย พรรคการเมือง ผู้นำทางการเมือง หรือปรากฏการณ์ทางการเมืองใดๆ ก็ได้ สามารถวัดจากความสามารถในการบรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการ เช่น การชนะการเลือกตั้ง การผ่านกฎหมาย หรือโน้มน้าวความคิดเห็นสาธารณะ อรรถประโยชน์ทางการเมืองเป็นแนวคิดที่ซับซ้อน แต่มีความสำคัญสำหรับความเข้าใจโลกแห่งการเมือง เป็นประโยชน์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการบรรลุเป้าหมายทางการเมือง

พฤติกรรมทางการเมืองได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้งส่วนบุคคลและองค์กร (Börü & Islamoğlu, 2007) ปัจจัยทางสังคมและการเมือง เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคมและการเมือง เป็นสื่อกลางในความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมและประสิทธิภาพการลงทุน (Abdullah & Karmaker, 2022) ในอุตสาหกรรมกีฬา การรับรู้เกี่ยวกับการเมืองในองค์กรทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างปัจจัยระหว่างองค์กรและพฤติกรรมทางการเมือง (Mokhtari, et al, 2018) นักบวชในโบสถ์เพรสไบทีเรียนและโบสถ์เอพิสโกปัลมีแนวโน้มน้อยที่จะมีพฤติกรรมทางการเมืองเมื่อมีแรงจูงใจทางการเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง (Calfano, 2010) ความแตกต่างทางเพศในพฤติกรรมทางการเมืองมีอยู่ โดยผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนพรรคฝ่ายซ้ายมากกว่าผู้ชายในหลายประเทศ (Kittilson, 2016) นอกจากนั้นปัจจัยอรรถประโยชน์ทางการเมืองก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเมือง (Kenaphoom, S. 2017)

จะเห็นได้ว่าตัวแปรอรรถประโยชน์ทางการเมืองมักมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเมือง ตัวอย่างงานวิจัยที่พบว่า นักบวชในโบสถ์เพรสไบทีเรียน สหรัฐอเมริกา และโบสถ์เอพิสโกปัล สหรัฐอเมริกา มีโอกาสน้อยที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองเมื่อมีแรงจูงใจทางการเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง (Calfano, 2010) การตัดสินใจส่วนบุคคล คุณลักษณะภายนอกของทางเลือกมีความโดดเด่นมากกว่าคุณลักษณะภายในซึ่งนำไปสู่อคติของการตัดสินใจทางการเมือง (Frey & Stutzer, 2006) การโฆษณาทางการเมืองถูกมองว่าเป็นกลไกในการประสานงานสำหรับการรณรงค์เพื่อเข้าถึงผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และกำลังมีการศึกษาอิทธิพลของโฆษณาเหล่านี้ที่มีต่อจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งและความชอบทางการเมืองในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย (Sahoo, 2019) บริบททางกฎหมายและการเมือง รวมถึงวัฒนธรรมทางการเมืองมีผลกระทบต่อพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลทั้งระหว่างรัฐและภายในรัฐ (Conway, 1989)

นอกจากนั้นประโยชน์ของการเมืองในระบบเศรษฐกิจมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากส่งผลกระทบโดยตรงต่อความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของประเทศ การเมืองเป็นตัวกำหนดและกำหนดนโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญ กฎระเบียบ และการตัดสินใจที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยต่างๆ เช่น การจัดเก็บภาษี การใช้จ่ายภาครัฐ ข้อตกลงทางการค้า และนโยบายการเงิน ธรรมชาติของการเมืองที่มีประสิทธิภาพช่วยรับประกันเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเติบโตของธุรกิจและการลงทุน และสามารถจัดการกับปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของรายได้และสวัสดิการสังคมผ่านการจัดสรรทรัพยากรและการดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดเป้าหมาย ในทางกลับกัน ความไม่มั่นคงทางการเมืองหรือการจัดการที่ผิดพลาดอาจนำไปสู่ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ ขัดขวางการเติบโต และสร้างภาวะเศรษฐกิจที่เลวร้าย ดังนั้น

ประโยชน์ของการเมืองในระบบเศรษฐกิจจึงเน้นย้ำถึงการพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างผู้นำทางการเมืองกับความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ทำให้สิ่งนี้เป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาโดยรวมของประเทศ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การสำรวจแนวคิดเรื่องอรรถประโยชน์ทางการเมืองอย่างครอบคลุมจากมุมมองทางเศรษฐกิจ บทความนี้มุ่งหวังที่จะให้ความกระจ่างเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและกระบวนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลซึ่งเป็นรากฐานของพฤติกรรมและทางเลือกทางการเมือง ด้วยการรวมสาขาเศรษฐศาสตร์และรัฐศาสตร์เข้าด้วยกัน โดยเจาะลึกความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างเศรษฐศาสตร์และการเมือง โดยนำเสนอข้อมูลเชิงลึกว่าบุคคลและกลุ่มได้รับประโยชน์จากการกระทำทางการเมือง การตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมอย่างไร มุมมองแบบสหวิทยาการนี้นำเสนอความเข้าใจใหม่เกี่ยวกับพลวัตที่ซับซ้อนของการมีส่วนร่วมทางการเมืองและผลกระทบทางเศรษฐกิจซึ่งส่งผลให้มีความเข้าใจภูมิทัศน์ทางการเมืองแบบองค์รวมมากขึ้น

ความหมายของอรรถประโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์

ความหมายของอรรถประโยชน์ทางการเมืองทางเศรษฐกิจ หมายถึง แนวคิดเรื่องอรรถประโยชน์ในบริบทของเศรษฐศาสตร์และการเมือง อรรถประโยชน์เป็นคำที่มีบทบาทสำคัญในความคิดทางเศรษฐศาสตร์และยังคงเป็นศูนย์กลางในการศึกษาเศรษฐศาสตร์ร่วมสมัย (Cannan, 2007) ในแง่เศรษฐศาสตร์ อรรถประโยชน์สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นความพึงพอใจหรือคุณค่าที่บุคคลได้รับจากการบริโภคสินค้าและบริการ เป็นการวัดความชอบและตัวเลือกของบุคคลในการตัดสินใจทางเศรษฐกิจ (Batson., 1933) ในความหมายทางการเมือง แนวคิดเรื่องอรรถประโยชน์เกี่ยวข้องกับแนวคิดที่ว่าอุตสาหกรรมบางประเภทจำเป็นต้องมีกฎระเบียบพิเศษของรัฐบาลเพื่อให้แน่ใจว่าผลลัพธ์ของแต่ละบุคคลจะนำพึงพอใจ (Meinard & Gharbi, 2018) แนวคิดทางเศรษฐกิจและการเมืองเกี่ยวกับอรรถประโยชน์มีความเกี่ยวพันกัน เนื่องจากอรรถประโยชน์ทางเศรษฐกิจสามารถถูกมองว่าเป็นความหมายที่พิสูจน์ให้เห็นถึงการกำหนดสัจพจน์ของทฤษฎีทางเลือกในทางเศรษฐศาสตร์ (Streatfeild, 2019) ดังนั้นโดยรวมแล้วความหมายของอรรถประโยชน์ทางการเมืองทางเศรษฐกิจครอบคลุมความเข้าใจเกี่ยวกับอรรถประโยชน์ทั้งในบริบททางเศรษฐกิจและการเมือง

จะเห็นได้ว่าอรรถประโยชน์ทางการเมืองทางเศรษฐกิจ ดูเหมือนจะเป็นคำที่รวมองค์ประกอบจากทั้งเศรษฐศาสตร์และรัฐศาสตร์เข้าด้วยกัน แม้ว่าคำนี้อาจไม่ใช่คำที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในวรรณกรรมเชิงวิชาการ แต่เราสามารถวิเคราะห์ความหมายของคำนี้ได้โดยแจกแจงองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ (1) *มุมมองทางเศรษฐกิจ* สิ่งนี้ชี้ให้เห็นแนวทางที่มีรากฐานมาจากเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์มุ่งเน้นไปที่การจัดสรรทรัพยากร กระบวนการตัดสินใจ และการศึกษาสิ่งจูงใจและพฤติกรรมเกี่ยวกับสินค้าและบริการ ในบริบทของ "อรรถประโยชน์ทางการเมืองทางเศรษฐกิจ" หมายความว่าเรากำลังดูปรากฏการณ์ทางการเมืองผ่านเลนส์ของหลักการทางเศรษฐศาสตร์ เช่น การวิเคราะห์ต้นทุน-ผลประโยชน์ หรือทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล (2) *อรรถประโยชน์ทางการเมือง* คำนี้นำมาซึ่งมิติทางการเมืองในทางรัฐศาสตร์ อรรถประโยชน์มักหมายถึงความพึงพอใจ ผลประโยชน์ หรือคุณค่าที่บุคคลหรือกลุ่มได้จากการกระทำ การตัดสินใจ หรือนโยบายทางการเมือง ประโยชน์ทางการเมืองอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ เช่น อุดมการณ์ ความสนใจ ความชอบ และการแสวงหาอำนาจ

ดังนั้น "อรรถประโยชน์ทางการเมืองทางเศรษฐกิจ" จึงหมายถึง กรอบการวิเคราะห์ที่ตรวจสอบการกระทำ การตัดสินใจ และพฤติกรรมทางการเมืองโดยพิจารณาถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจ อาจเกี่ยวข้องกับการประเมินว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลตัดสินใจเลือกทางการเมืองโดยพิจารณาจากเศรษฐศาสตร์อย่างไร เช่น ผลประโยชน์ที่คาดหวัง ต้นทุน หรือข้อแลกเปลี่ยนที่เกี่ยวข้อง แนวทางนี้พยายามเชื่อมช่องว่างระหว่างเศรษฐศาสตร์และการเมือง โดยให้ข้อมูลเชิงลึกว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจทางการเมืองอย่างไร

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าคำเฉพาะนี้อาจไม่มีการอ้างอิงทางวิชาการที่กว้างขวาง แต่แนวคิดพื้นฐานนั้นสอดคล้องกับลักษณะสหวิทยาการของอรรถประโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์ โดยที่เศรษฐศาสตร์และรัฐศาสตร์มาบรรจบกันเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายทางเศรษฐกิจและผลลัพธ์ทางการเมืองเพื่อทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

องค์ประกอบอรรถประโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์

อรรถประโยชน์การเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์ประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ หลักการความร่วมมือในการสร้างความมั่งคั่ง การค้าระหว่างประเทศ ที่อยู่อาศัย รูปแบบเมือง แรงงาน การกระจาย ความยุติธรรม ความอิงฉ้อฉล (Cannan, 2007) นอกจากนี้

อรรถประโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์ยังมุ่งเน้นไปที่ธรรมชาติของอำนาจและความแตกต่างจากอำนาจประเภทอื่น ตลอดจนความสัมพันธ์กับเศรษฐศาสตร์แบบดั้งเดิม (Streatfeild, 2019) นอกจากนี้ องค์ประกอบของเศรษฐกิจการเมืองยังเกี่ยวข้องกับความต้องการรัฐบาลอันเนื่องมาจากความพยายามที่จะแจกจ่ายและให้บริการสาธารณะ การจัดหากิจกรรมที่ต้องเสียภาษี และการกระจายอิทธิพลทางการเมือง (Szczepanski, 2019) อรรถประโยชน์การเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์ครอบคลุมปัจจัยหลายประการที่หล่อหลอมระบบเศรษฐกิจและสังคม

อรรถประโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์ (Economic Political Utility) คือ แนวคิดที่ใช้หลักการทางเศรษฐศาสตร์มาวิเคราะห์พฤติกรรมทางการเมือง โดยเชื่อว่าบุคคลตัดสินใจทางการเมืองเพื่อแสวงหาประโยชน์สูงสุด หรืออรรถประโยชน์ของตนเอง ซึ่งประโยชน์นั้นอาจเป็นได้ทั้งประโยชน์ทางวัตถุ เช่น รายได้ อำนาจ หรือประโยชน์ทางนามธรรม เช่น สถานะทางสังคม ความยอมรับนับถือ เป็นต้น

“องค์ประกอบของอรรถประโยชน์การเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์” น่าจะหมายถึง องค์ประกอบหรือปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนทำให้เกิดแนวคิดอรรถประโยชน์การเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์คำนี้อาจแยกย่อยกันการวิเคราะห์ ดังนี้ (1) **การเมือง (Politics)** องค์ประกอบนี้ชี้ให้เห็นว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเมืองหรือขอบเขตทางการเมือง การเมืองครอบคลุมถึงการกระทำของรัฐบาล กระบวนการตัดสินใจ นโยบาย และปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่มภายในสังคมหรือระบบการเมือง (2) **เศรษฐกิจ (Economy)** องค์ประกอบนี้บ่งชี้ถึงการมุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์เกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากร การศึกษาสิ่งจูงใจ ต้นทุน ผลประโยชน์ และพฤติกรรมที่มีเหตุผลของบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสินค้า บริการ และทรัพยากร และ (3) **อรรถประโยชน์ (Utility)** ในบริบทของเศรษฐศาสตร์ หมายถึงความพึงพอใจ ความอยู่ดีมีสุข หรือคุณค่าที่บุคคลหรือกลุ่มได้รับมาจากการบริโภคสินค้า บริการ หรือการตัดสินใจเลือกบางอย่าง มักเกี่ยวข้องกับแนวคิดในการเพิ่มผลประโยชน์สูงสุดหรือบรรลุมูลค่าที่พึงประสงค์

ดังนั้นองค์ประกอบของอรรถประโยชน์การเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์ หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่มีส่วนทำให้บุคคลหรือกลุ่มได้รับความพึงพอใจ ผลประโยชน์ หรือคุณค่าจากการกระทำหรือการตัดสินใจทางการเมืองและเศรษฐกิจอย่างไร ซึ่งอาจรวมถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. การทางเลือกนโยบายสาธารณะ (Public Policy Choices) การตัดสินใจของรัฐบาลหรือผู้กำหนดนโยบาย รวมถึงนโยบายทางเศรษฐกิจ (เช่น ภาษี เงินอุดหนุน นโยบายการค้า) และนโยบายทางการเมือง (เช่น การดูแลสุขภาพ การศึกษา ความมั่นคง) ทางเลือกนโยบายสาธารณะเกี่ยวข้องกับการพิจารณาทางเศรษฐกิจและการเมืองเพื่อเพิ่มอรรถประโยชน์สูงสุด การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ใช้ในการกำหนดมูลค่าของการประกันสุขภาพและระบุวิธีการปรับปรุงมูลค่า เช่น การเพิ่มผลประโยชน์ส่วนเพิ่มหรือการลดต้นทุนส่วนเพิ่ม (Lieberthal, 2016) แนวทางการเลือกที่มีเหตุผลในนโยบายสาธารณะมุ่งเน้นไปที่การเลือกโดยเจตนาของผู้แสดงโดยอิงตามความคาดหวังของพวกเขาเกี่ยวกับสถานการณ์ในอนาคต (Truitt, 2014) เศรษฐศาสตร์การเลือกสาธารณะและการเมืองจะตรวจสอบหัวข้อต่างๆ เช่น การแข่งขันในการเลือกตั้ง การต่อรองราคาด้านกฎหมาย และการแสวงหาค่าเช่า โดยเน้นถึงความทับซ้อนกันระหว่างทั้งสองสาขา (Balme & Brouard, 2005) การทำความเข้าใจรากฐานทางทฤษฎีของการเลือกสาธารณะช่วยในการเข้าใจกระบวนการตัดสินใจทางการเมือง และวิธีการรวบรวมความชอบของพลเมืองเพื่อสร้างนโยบายสาธารณะ (Holcombe, 2016) เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมือง การเลือกนโยบายสาธารณะมุ่งหวังที่จะเพิ่มประสิทธิภาพ สาธารณูปโภคและตอบสนองความต้องการของสังคม

2. การจัดสรรทรัพยากรสาธารณะ (Public Resource Allocation) วิธีการกระจายและจัดสรรทรัพยากร (การเงิน มนุษย์ และธรรมชาติ) ภายในสังคม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อโอกาสทางเศรษฐกิจและผลลัพธ์ทางการเมือง การจัดสรรทรัพยากรสาธารณะได้รับอิทธิพลจากสถาบันทางการเมือง โครงสร้างอำนาจท้องถิ่น และช่วงการเลือกตั้ง (Palaniswamy & Krishnan, 2012) ในรัฐธรรมนูญของอินเดีย องค์ประกอบทางวรรณของสภาหมู่บ้านส่งผลกระทบต่อการจัดสรรทรัพยากรสาธารณะ (Frey, 1977) ประโยชน์ใช้สอยของรัฐบาลและความปรารถนาที่จะให้มีการเลือกตั้งใหม่ก็มีบทบาทในการจัดสรรทรัพยากรด้วย โดยมีการลงทุนภาครัฐเพื่อเพิ่มอรรถประโยชน์สูงสุดในช่วงการเลือกตั้งปัจจุบัน (Danziger, 1978) ระบบราชการซึ่งมีแนวโน้มที่จะใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด ยังมีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายสาธารณะด้วย (Harvey, 1980) ในระบบเศรษฐกิจแบบตลาด การจัดสรรทรัพยากรขับเคลื่อนโดยสัญญาณราคาและแรงจูงใจในการทำกำไร เพื่อให้มั่นใจว่าการใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพ

3. การสร้างสิ่งจูงใจ (Incentives) สิ่งจูงใจและสิ่งจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่วนบุคคลและส่วนรวมทั้งในบริบททางการเมืองและเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น สิ่งจูงใจในการลงคะแนนเสียง การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง หรือการมีส่วนร่วมในธุรกรรมทางเศรษฐกิจ

สิ่งจูงใจมีบทบาทสำคัญในประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการเมือง สิ่งจูงใจทางการเงินมีให้กับสาธารณูปโภคเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์และการควบคุมปัจจัยภายนอกเชิงลบ เช่น มลภาวะ (Bayerm & Urpelainen, 2016) สิ่งจูงใจเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดแนวผลประโยชน์ของสาธารณูปโภคให้เหมาะสมกับสังคมและส่งเสริมการจัดหาสินค้าและบริการที่มีประสิทธิภาพ (Wirl, 1997) ในกรณีของพลังงานหมุนเวียน สิ่งจูงใจเช่นภาษีนำเข้า (FIT) ถูกนำมาใช้โดยรัฐบาลประชาธิปไตยเพื่อส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนาชนบท และการกระจายผลกำไรจากการผลิตไฟฟ้าอย่างเท่าเทียมกัน (Bregoli, 2011) สิ่งจูงใจเหล่านี้มีเฉพาะสำหรับ FIT และไม่ได้ปฏิบัติตามนโยบายพลังงานหมุนเวียนอื่นๆ เช่น มาตรฐานพอร์ตโฟลิโอพลังงานหมุนเวียน หรือการประมูลแข่งขันในที่สาธารณะ (Patrick, 1999) นอกจากนี้ สิ่งจูงใจยังใช้เพื่อให้รางวัลสาธารณูปโภคสำหรับความพยายามในการอนุรักษ์และเพื่อรักษาความสัมพันธ์เชิงบวกกับคณะกรรมการกำกับดูแลและสาธารณะ (Batson, 1933) จะเห็นได้ว่าสิ่งจูงใจทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม และความร่วมมือทางการเมืองในภาคสาธารณูปโภค

4. การนำเสนอสิ่งที่มีคุณค่าและอุดมการณ์ทางการเมือง (Political Preferences and Ideologies) การตั้งค่าและอุดมการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ซึ่งสามารถกำหนดทางเลือกและการกระทำของตนในทั้งสองขอบเขต อุดมการณ์ทางการเมืองมีผลกระทบอย่างมากต่อความชอบของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ การศึกษาแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสรีนิยมและอนุรักษ์นิยมมีความพึงพอใจในการเลือกที่แตกต่างกัน โดยพวกเขาสรีนิยมจะเลือกทางเลือกที่ซ้ำซากและแปลกใหม่ ในขณะที่พวกอนุรักษ์นิยมชอบตัวเลือกที่เป็นประโยชน์และสถานะที่เป็นอยู่ (Farmer, 2014) อุดมการณ์ทางการเมืองยังมีอิทธิพลต่อความพยายามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการสร้างความแตกต่างจากผู้อื่นในตลาด ฝ่ายอนุรักษ์นิยมมีแนวโน้มที่จะแยกความแตกต่างในแนวตั้งในลำดับขั้นทางสังคม ในขณะที่พวกเขาสรีนิยมแยกความแตกต่างในแนวนอนเพื่อส่งสัญญาณถึงเอกลักษณ์ (Ordabayeva, & Fernandes, 2018) นอกจากนี้ยังมีหลักฐานเกี่ยวกับพื้นฐานสำหรับความชอบทางเศรษฐกิจและการเมือง โดยลักษณะเหล่านี้มีสถาปัตยกรรมแบบโพลีเจนิค (Benjamin et al. 2012) การค้นพบนี้มีความหมายต่อการทำความเข้าใจพฤติกรรมผู้มีสิทธิเลือกตั้ง กลยุทธ์การตลาด และการกำหนดนโยบาย (Rébillé, 2019)

5. การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางการเมือง (Exchange of political benefits or Trade-Offs) การแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคลหรือสังคมที่เกิดขึ้นระหว่างวัตถุประสงค์ทางการเมืองและเศรษฐกิจ ข้อเสนอเปรียบเหล่านี้อาจเกี่ยวข้องกับการเสียสละเป้าหมายทางการเมืองหรือเศรษฐกิจบางอย่างเพื่อบรรลุเป้าหมายอื่น การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางการเมืองสามารถมีประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการเมืองได้ สมาชิกสภานิติบัญญัติที่ส่งเสริมเป้าหมายของพรรคการเมืองจะได้รับรางวัลเป็นผลประโยชน์แบบแบ่งสรร ดังที่สังเกตในสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการจัดสรร (Cann & Sidman, 2011) ปัจจัยทางการเมือง เช่น ความต้องการของอุตสาหกรรม ผู้กำหนดนโยบาย และการจัดการของสถาบัน ก็มีอิทธิพลต่อการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางการเมืองเช่นกัน แต่ผลกระทบนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์และแตกต่างกันไปในสถานการณ์ที่ต่างกัน (Steinberg & Walter, 2013) แม้จะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของการเลือกปฏิบัติทางเศรษฐกิจ แต่ก็สามารถส่งเสริมการเปิดกว้างทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้ โดยการอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนทางการเมืองและขยายแนวร่วมภายในประเทศที่ต่อต้านการปกป้อง (Oye, 1992) ดังนั้นปัจจัยทางการเมืองมีบทบาทสำคัญในการกำหนดรูปแบบการเมืองแบบกระจายอำนาจและนโยบายการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์อาจเกิดขึ้นทั้งทางเศรษฐกิจและการเมือง

6. ความสามารถในการควบคุม (Political Power Dynamics Controlling) การกระจายอำนาจและอิทธิพลในสังคมส่งผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองและเศรษฐกิจ พลวัตของอำนาจทางการเมืองมีบทบาทสำคัญในการควบคุมผลลัพธ์หรือผลประโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์ อำนาจทางเศรษฐกิจซึ่งกำหนดโดยการกระจายอำนาจต่อระหว่างนายทุนและคนงาน ส่งผลกระทบท่อตัวแปรทางเศรษฐกิจขั้นพื้นฐาน เช่น การเติบโตทางเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพ และความไม่เท่าเทียมกัน (Lopez, 2018) เงื่อนไขทางการเมืองมีบทบาทสำคัญในการกำหนดสมดุลของตัวแปรทางเศรษฐกิจเหล่านี้ และประสิทธิภาพของเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะเป็นวัฏจักรเนื่องจากพฤติกรรมที่เป็นวัฏจักรของเงื่อนไขทางการเมือง (Samuels, 1976) ปฏิสัมพันธ์เชิงกลยุทธ์ระหว่างผู้แสดงที่มีวัตถุประสงค์ขัดแย้งกันสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ในการลดสวัสดิการในกระบวนการทางการเมือง แต่ถึงแม้จะไม่มีวัตถุประสงค์ที่ขัดแย้งกัน การตัดสินใจตามระบอบประชาธิปไตยก็สามารถให้ผลลัพธ์ดังกล่าวได้ หากข้อผิดพลาดของบุคคลในการประเมินผลกระทบของนโยบายมีความสัมพันธ์กัน (Romer, 2003) การกระจุกตัวของอำนาจมีผลกระทบอย่างคลุมเครือต่อผลลัพธ์ด้านสวัสดิการ (Wood, 2005) ความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไประหว่างสาธารณะและผู้มีอำนาจตัดสินใจในการแปรรูปภาคสาธารณะได้ขัดขวาง

การเจรจาที่มีความหมายและความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของสาธารณะ แต่มีศักยภาพในการแก้ปัญหาแบบ win-win ที่จุดตัดระหว่างผลประโยชน์สาธารณะและส่วนตัว (Frey & Stutzer, 2002) อรรถประโยชน์ตามขั้นตอนที่ได้มาจากการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทางการเมือง มีส่วนช่วยให้เกิดความเป็นอยู่ที่ดีส่วนบุคคล และสิทธิในการมีส่วนร่วมให้อรรถประโยชน์ตามขั้นตอนมากกว่าการมีส่วนร่วมจริง

องค์ประกอบ
ของ
อรรถประโยชน์
การเมืองเชิง
เศรษฐศาสตร์

- 1. การทางเลือกนโยบายสาธารณะ (Public Policy Choices)
- 2. การจัดสรรทรัพยากรสาธารณะ (Public Resource Allocation)
- 3. การสร้างสิ่งจูงใจ (Incentives)
- 4. การนำเสนอสิ่งที่มีคุณค่าและอุดมการณ์ทางการเมือง (Political Preferences and Ideologies)
- 5. การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางการเมือง (Exchange of political benefits or Trade-Offs)
- 6. ความสามารถในการควบคุม (Political Power Dynamics Controlling)

ภาพที่ 1 อรรถประโยชน์การเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์

องค์ประกอบของอรรถประโยชน์การเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจว่าขอบเขตทางการเมืองและเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกันมาบรรจบกันเพื่อกำหนดความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลและส่วนรวม การตัดสินใจ และผลลัพธ์ทางสังคมได้อย่างไร การวิเคราะห์นี้สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกว่าปัจจัยทางการเมืองและเศรษฐกิจมีปฏิสัมพันธ์และมีอิทธิพลซึ่งกันและกันอย่างไรภายในบริบทที่กำหนด

นอกจากนั้นอรรถประโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์สามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองได้หลากหลาย เช่น

1. พฤติกรรมการออกเสียงลงคะแนน: บุคคลอาจเลือกลงคะแนนให้กับผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่ตนเชื่อว่าจะดำเนินนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ บุคคลอาจเลือกที่จะลงคะแนนให้ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองตามความเชื่อของพวกเขาว่าตัวเลือกเหล่านี้จะนำไปสู่นโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขาในเชิงเศรษฐกิจ (Aygoren & Yilmaz, 2015; Bèrdufi, 2013) พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคม การระบุพรรคการเมือง ความคาดหวังที่มีเหตุผล และการพัฒนา

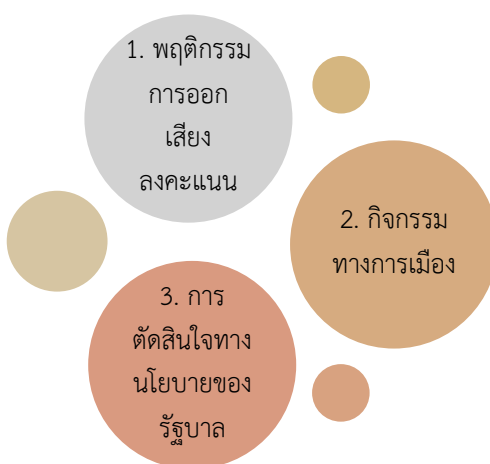

นโยบายตามความสนใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (Azeez, F., et al. 2014; De Neve, 2013) ปัจจัยต่างๆ เช่น การศึกษา การเปลี่ยนแปลงภายในพรรค ความพึงพอใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และการแบ่งแยกทิศทางก็มีบทบาทในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเช่นกัน (Richardson, 2016) การมีอยู่ของสถาบันทางการเมือง-เศรษฐกิจ องค์กรแรงงาน ทักษะเฉพาะ และการจ้างงานภาครัฐ มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงชาย-ขวา ทศนคติของพรรคพวก พบว่ามีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมการลงคะแนนเสียง โดยบอกว่าการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับพรรค มีอิทธิพลต่อการเลือกลงคะแนนเสียง ดังนั้น บุคคลอาจพิจารณาถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเมื่อตัดสินใจลงคะแนนเสียง แต่ปัจจัยอื่นๆ เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคม การระบุพรรค และอิทธิพลของสถาบันก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน

2. กิจกรรมทางการเมือง: บุคคลอาจเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การประท้วง การบริจาคเงินสนับสนุนแคมเปญหาเสียงเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ทางการเมืองของตนเอง ดังเช่นผลงานวิจัยบริบทของบุคคลทุกพลภาพในประเทศจอร์แดน ซึ่งการสื่อสารที่ไม่ดี ทศนคติเชิงลบต่อการเมือง และสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ ถูกระบุว่าเป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง (Rahahleh et al. 2021) กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศยังตระหนักถึงสิทธิของบุคคลในการมีส่วนร่วมในชีวิตทางการเมืองและชีวิตสาธารณะ รวมถึงสิทธิในการเลือกตั้งอย่างเสรีและการเข้าถึงบริการสาธารณะ (Mazzeschi, 2021) องค์กรต่างๆ ได้เริ่มติดต่อกับลูกค้าของตนเองเพื่อขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองขององค์กร โดยการเคลื่อนไหวของผู้บริโภคได้รับแรงผลักดันจากความภักดีต่อแบรนด์ และนำไปสู่การเพิ่มความภักดีต่อแบรนด์เป็นการตอบแทน (Johnson, et al. 2021) การวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าความเป็นอยู่ที่ดีอาจส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง รวมถึงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การแสดงออกทางการเมืองและการติดตามนโยบายบน Twitter (Güler, 2020) ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองตามสายพรรคและสายที่ไม่ใช่พรรค โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ไม่ใช่พรรคเกี่ยวข้องกับการพิจารณากิจกรรมของทั้งพรรคและไม่พรรคว่าเป็นการเมือง (Coffé & Campbell, 2020)

3. การตัดสินใจทางนโยบายของรัฐบาล: เจ้าหน้าที่รัฐอาจตัดสินใจทางการเมืองที่ตนเชื่อว่าเพิ่มสวัสดิการทางเศรษฐกิจให้กับผู้ลงคะแนนเสียงของตนเพื่อมุ่งหวังชนะการเลือกตั้งหรือรักษาอำนาจทางการเมืองไว้ สิ่งนี้สามารถเห็นได้ในการศึกษาของ Lindbom ซึ่งตรวจสอบผลกระทบของการแบ่งพรรคการเมืองต่อความคิดเห็นเชิงนโยบายในรัฐสวัสดิการของสวีเดน (Lindbom, 2015) ในทำนองเดียวกัน Lahera P. เน้นย้ำถึงความสำคัญของการสนับสนุนทาง

การเมืองและการเข้าถึงความคิดเห็นของประชาชนบนพื้นฐานที่มั่นคงเพื่อสร้างแนวทางแก้ไขที่มีประสิทธิภาพ (Emilio, J., et al. 2021) นอกจากนี้ Grunewald และคณะ อภิปรายว่าการกระทำตัวของอำนาจทางการเมืองส่งผลต่อการเลือกนโยบายและการเลือกทางการเมืองอย่างไร โดยให้นักการเมืองเลือกนโยบายที่มีความเสี่ยงเพื่อให้ดูเหมือนมีอำนาจและเพิ่มโอกาสในการได้รับการเลือกตั้ง (Davies, 2016) ข้อค้นพบเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจจัดลำดับความสำคัญของผลประโยชน์ทางการเมืองของตนเองและการสนับสนุนจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการตัดสินใจเชิงนโยบาย

ภาพที่ 2 อรรถโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์สามารถใช้อธิบาย
ปรากฏการณ์ทางการเมือง

อรรถโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการเข้าใจพฤติกรรมทางการเมือง แต่สิ่งสำคัญคือต้องตระหนักว่าแนวคิดนี้ไม่ใช่คำอธิบายที่สมบูรณ์ปัจจัยอื่นๆ เช่น อุดมการณ์ บรรทัดฐานทางสังคม และค่านิยมส่วนบุคคล ก็มีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจทางการเมืองเช่นกัน ตัวอย่างของอรรถโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ ผู้มีรายได้น้อยอาจเลือกลงคะแนนให้กับผู้สมัครที่เสนอนโยบายเพิ่มสวัสดิการสังคม เช่น เงินอุดหนุนค่าครองชีพ หรือค่ารักษาพยาบาลฟรี หรือ นักธุรกิจอาจบริจาคเงินสนับสนุนแคมเปญหาเสียงของผู้สมัครที่สนับสนุนนโยบายลดภาษี นอกจากนี้รัฐบาลอาจสนับสนุนนโยบายการค้าเสรี เพราะเชื่อว่าจะเพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจของประเทศ อย่างไรก็ตามอรรถโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์เป็นแนวคิดที่ค่อนข้างซับซ้อนและไม่มีวิธีประยุกต์ใช้ที่ถูกต้องเพียงวิธี

เดียว อย่างไรก็ตาม แนวคิดนี้มีประโยชน์ในการเข้าใจแรงจูงใจของผู้มีบทบาททางการเมืองและผลที่ตามมาของการตัดสินใจทางการเมือง

บทวิจารณ์อรรถโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์

การวิเคราะห์อรรถโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์มีความสำคัญในการวิเคราะห์และประเมินกระบวนการและนโยบายการบริหารสาธารณะที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศหรือระบบการเมือง ไม่ว่าจะเป็นอันตรายหรือเชิงบวกขึ้นอยู่กับมุมมองและวัตถุประสงค์ของบุคคลที่ทำการรีวิว บทวิจารณ์อรรถโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์สามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท

1. การวิเคราะห์นโยบายเศรษฐกิจ การวิเคราะห์นี้มุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์นโยบายเศรษฐกิจที่เสนอและดำเนินการโดยรัฐบาลหรือผู้บริหารทางการเมือง ผู้ที่ทำการรีวิวอาจมุ่งเน้นไปที่ผลกระทบต่อเงินนโยบายต่อเศรษฐกิจ เช่น การเติบโต GDP อัตราการว่างงาน ราคาสินค้า หรือการกระจายรายได้ และสามารถวิพากษ์วิจารณ์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนโยบายปัจจุบันหรือในอดีตได้

2. การวิเคราะห์การควบคุมทางการเงินและเศรษฐกิจ การวิเคราะห์ในส่วนนี้อาจมุ่งเน้นไปที่นโยบายการเงินและการควบคุมเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการควบคุมทางการเงินของรัฐบาล การวิพากษ์วิจารณ์อาจเกี่ยวข้องกับการขึ้นหรือลดอัตราดอกเบี้ย การปรับนโยบายสกุลเงิน หรือการใช้งบประมาณสาธารณะในโครงการต่างๆ

3. การวิเคราะห์อำนาจและการควบคุม ความเห็นในส่วนนี้เน้นเรื่องอำนาจและการควบคุมทางการเมืองในสังคม เช่น การวิพากษ์วิจารณ์การควบคุมสื่อ การปิดกั้นการชุมนุม หรือการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมือง นี่อาจเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจ

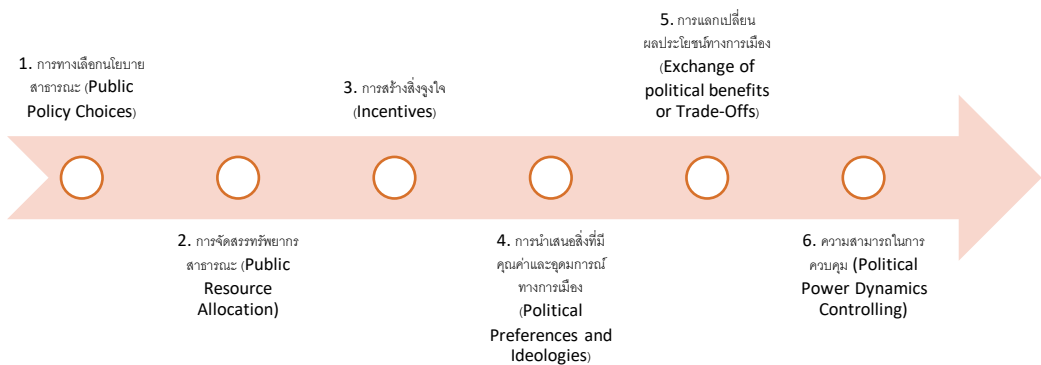
4. การวิเคราะห์การทุจริตทางการเมือง เนื้อหาในส่วนนี้อาจเน้นไปที่การวิพากษ์วิจารณ์การใช้อำนาจของผู้บริหารการเมืองเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวและการคอร์รัปชันทางการเงิน เช่น การยกยอกเงินสาธารณะ หรือการละเมิดกฎหมายการเงิน

การวิเคราะห์อรรถโยชน์ทางการเมืองเชิงเศรษฐศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ประชาชนและผู้บริหารของรัฐบาลเข้าใจถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจของนโยบายทางการเมือง

และเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาในระยะยาวของประเทศ และสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทางการเมืองในอนาคตได้เช่นกัน

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่เกิดจากบทความนี้คือการสังเคราะห์องค์ประกอบเชิงทฤษฎีของอรรถประโยชน์การเมืองในมุมมองด้านเศรษฐศาสตร์ ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 มิติ ดังแผนภาพ

ภาพที่ 3 แสดงองค์ประกอบเชิงทฤษฎีของอรรถประโยชน์การเมืองในมุมมองด้านเศรษฐศาสตร์

สรุป

อรรถประโยชน์ทางการเมืองทางเศรษฐกิจเป็นความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างเศรษฐศาสตร์และการเมืองในการทำความเข้าใจว่าบุคคลและกลุ่มได้รับความพึงพอใจผลประโยชน์ หรือคุณค่าจากการตัดสินใจและการกระทำทางการเมืองอย่างไร แนวคิดนี้เน้นย้ำถึงการทำงานร่วมกันระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ เช่น การจัดสรรทรัพยากร สิ่งจูงใจ และการแลกเปลี่ยน และปัจจัยทางการเมือง รวมถึงการเลือกนโยบาย ความชอบ และพลวัตของอำนาจ โดยทำหน้าที่เป็นกรอบในการวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการตัดสินใจทางการเมืองและอิทธิพลทางการเมืองต่อผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งให้ความกระจ่างเกี่ยวกับธรรมชาติของการตัดสินใจที่หลากหลายในสังคมของเรา ด้วยการบูรณาการมุมมองทางเศรษฐกิจและการเมือง "อรรถประโยชน์ทางการเมืองทางเศรษฐกิจ" ให้ความเข้าใจที่ครอบคลุมว่าการ

พิจารณาทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับทางเลือกทางการเมืองอย่างไร ซึ่งกำหนดภูมิทัศน์ทางการเมืองและเศรษฐกิจของเรา

เอกสารอ้างอิง

- Abdullah, M.H., & Karmaker, U. (2022). Do socio-political factors affect investment performance? *Cogent economics & finance*, 10(1), doi: 10.1080/23322039.2022.2113496
- Aygoren, O., & Yilmaz, C. (2015). Understanding Choice Behavior in Political Marketing Context: A Favorable Voter Responses Model. 91-94. doi: 10.1007/978-3-319-10951-0_35
- Azeez, F., et al. (2014). Biradism As Stronger Determinant of Voting Behavior; Exploring the Voting Behavior of People Towards Different Political Parties During Election 2013 In District Layyah. *International Journal of Innovation and Applied Studies*, 9(4), 1773-1777.
- Balme, R., & Brouard, S. (2005). The Consequences of Political Choices: Rational Choice and Public Policy. 55(1),33-50.
- Batson, H.E. (1933). The Economic Concept of a Public Utility. *Economica*, 42, 457-472. doi: 10.2307/2548908
- Batson., H.E. (1933). The Economic Concept of a Public Utility. *Economica*, 457-. doi: 10.2307/2548908
- Bayerm, P., & Urpelainen, J. (2016). It Is All About Political Incentives: Democracy and the Renewable Feed-in Tariff. *The Journal of Politics*, 78(2), 603-619. doi: 10.1086/684791
- Benjamin, D.J., et al. (2012). The genetic architecture of economic and political preferences. *Behavior Genetics*, 42(6), 919-920. doi: 10.1007/S10519-012-9566-6
- Bërdufi, D. (2013). Increasing the Vote Number of the Albanian Political Parties Based on the Albanian Electorate Voting Behavior (Interested

- Stakeholders: Micro Level - Albanian Political Parties and Albanian Voter: Macro Level - Democracy Proficiency). *Mediterranean journal of social sciences*, 4(2), 579-. doi: 10.5901/MJSS.2013.V4N2P579
- Börü, M., & Islamoğlu, G. (2007). Individual And Organizational Factors That Affect Political Behavior. 25(2), 101-127.
- Bregoli, F. (2011). The Port of Livorno and its "Nazione Ebra" in the Eighteenth Century: Economic Utility and Political Reforms. City University of New York (CUNY)
- Calfano, B.R. (2010). Prophetic at Any Price? Clergy Political Behavior and Utility Maximization. *Social Science Quarterly*, 91(3), 649-668. doi: 10.1111/J.1540-6237.2010.00712.X
- Cann, D.M., & Sidman, A.H. (2011). Exchange Theory, Political Parties, and the Allocation of Federal Distributive Benefits in the House of Representatives. *The Journal of Politics*, 73(04), 1128-1141. doi: 10.1017/S0022381611000818
- Cannan, E. (2007). The Practical Utility of Economic Science. *Econ Journal Watch*, 4(1), 112-124.
- Coffé, H., & Campbell, R. (2020). Understanding the link between citizens' political engagement and their categorization of 'political' activities. *British Politics*, 15(3), 291-310. doi: 10.1057/S41293-019-00116-5
- Conway, M.M. (1989). The Political Context of Political Behavior. *The Journal of Politics*, 51(01), 3-10. doi: 10.2307/2131606
- Danzigerm, J.N. (1978). *Making Budgets: Public Resource Allocation*. Beverly Hills: Sage Publications
- Davies, G.A.M. (2016). Policy Selection in the Face of Political Instability: Do States Divert, Repress, or Make Concessions? *Journal of Conflict Resolution*, 60(1), 118-142. doi: 10.1177/0022002714541842

- De Neve, J-E. (2013). Endogenous Preferences: The Political Consequences of Economic Institutions. Social Science Research Network, doi: 10.2139/SSRN.1333626
- Emilio, J., et al. (2021). The political hourglass: opportunistic behavior in local government policy decisions. *International Public Management Journal*, 1-18. doi: 10.1080/10967494.2021.1905117
- Farmer, A. (2014). Political ideology and consumer preferences. Theses and Dissertations--Marketing and Supply Chain. 2. https://uknowledge.uky.edu/marketing_etds/2
- Frey, B.S. (1977). On the Political Economy of Public Service. In: Feldstein, M.S., Inman, R.P. (eds) *The Economics of Public Services*. International Economic Association Conference Volumes. Palgrave Macmillan, London. https://doi.org/10.1007/978-1-349-02917-4_18
- Frey, B.S., & Stutzer, A. (2002). Beyond Outcomes: Measuring Procedural Utility. *Oxford Economic Papers*. 57 (1), 90-111, <https://www.jstor.org/stable/3488837>
- Frey, B.S., & Stutzer, A. (2006). Mispredicting Utility and the Political Process. In: McCaffery EJ, Slemrod J (eds) *Behavioral public finance*. Russell Sage Foundation, New York pp 113-140
- Grosse, C.U., Tuman, W.V., & Critz, M.A. (1998). The Economic Utility of Foreign Language Study. *The Modern Language Journal*, 82(4), 457-472. doi: 10.1111/J.1540-4781.1998.TB05533.X
- Güler, S. (2020). Political participation and subjective well-being: individuals' e-participation activities on Twitter in terms of life satisfaction. 29(4), 354-372.
- Harvey, J. (1980). The Allocation of Resources through the Public Sector. In: *The Organisation in its Environment*. Palgrave, London. https://doi.org/10.1007/978-1-349-16302-1_14

- Holcombe, R.G. (2016). *Advanced Introduction to Public Choice*. Cheltenham, Inglaterra : Edward Elgar Publishing
- Johnson, C.D., Bauer, B.C., & Carlson, B.D. (2021). Constituency building: Determining consumers' willingness to participate in corporate political activities. *International Journal of Research in Marketing*, 39 (1), 42-57 doi: 10.1016/J.IJRESMAR.2021.06.004
- Kenaphoom, S. (2017). The Influences of Political Utility Affecting the Democratic Political Decision, Central Northeast, Thailand. *Journal of MCU Peace Studies*. 5 (2), 17-38.
- Kittilson, M. C. (2016). *Gender and Political Behavior*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190228637.013.71>
- Lieberthal, R.D. (2016). Public Policy Choices. In: *What Is Health Insurance (Good) For?* Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-43796-5_9
- Lindbom, A. (2015). Political Partisanship and Policy Feedback: The Swedish Welfare State after Eight Years of Center-Right Government. I Jon Pierre (red.) *The Oxford Handbook of Swedish Politics* Oxford: Oxford University Press.
- Lopez, R. (2018). Power in Economics: Growth, Inequality and Politics. Series Documentos de Trabajo. 476, 1 - 38, <https://repositorio.uchile.cl/handle/2250/159327>
- Mas-Colell, A., Whinston, M.D., Green, J.R. (1995). *Microeconomic Theory*. Oxford University Press
- Mazzeschi, R.P. (2021). Protection of Political Activities. *Springer Nature*, 423-431. doi: 10.1007/978-3-030-77032-7_22
- Meinard, Y., & Gharbi, J-S. (2018). Utility as Economic Meaning. *Revue D Economie Politique*, 128(2), 225-249. doi: 10.3917/REDP.282.0225
- Mokhtari, R., Safania, A.M., & Zarandi, H.P. (2018). The Factors Affecting the Formation of Political Behavior in Iranian Sports Ministry and Federations.

- Annals of Applied Sport Science, 6(2), 95-104. doi: 10.29252/AASSJOURNAL.6.2.95
- Ordabayeva, N., & Fernandes, D. (2018). Better or Different? How Political Ideology Shapes Preferences for Differentiation in the Social Hierarchy. *Journal of Consumer Research*, 45(2), 227-250. doi: 10.1093/JCR/UCY004
- Oye, K.A. (1992). *Economic Discrimination and Political Exchange: World Political Economy in the 1930s and 1980s*. Princeton Studies in International History and Politics
- Palaniswamy, N., & Krishnan, N. (2012). Local Politics, Political Institutions, and Public Resource Allocation. *Economic Development and Cultural Change*, 60(3), 449-473. doi: 10.1086/664020
- Patrick, R.H. (1999). *Incentives for Public Utility Conservation and Pollution Control with Unknown Costs*. Department of Finance and Economics Rutgers Business School: Newark and New Brunswick Rutgers University
- Rahahleh, Z.J., et al. (2021). Participation of Individuals with Disabilities in Political Activities: Voices from Jordan. *Pertanika journal of social science and humanities*, 29(1), doi: 10.47836/PJSSH.29.1.19
- Rébillé, Y. (2019). Representations of preferences with pseudolinear utility functions. *Journal of Mathematical Psychology*, 89:1-12. doi: 10.1016/J.JMP.2019.01.001
- Richardson, B.M. (2016). Candidates versus parties in Japanese voting behavior. *The Journal of Asian Studies*. 36(4), 675-693.
- Robbins-Carter, J. (1984). Political Science: Utility for Research in Librarianship. *Library Trends*, 32(4), 425-39.
- Romer, D.H. (2003). Misconceptions and Political Outcomes. *The Economic Journal*, 113(484), 1-20. doi: 10.1111/1468-0297.00092
- Sahoo, D.P. (2019). An Analytical of the Influences of Political Advertisement on the Behavior of Individuals. *Journal of emerging technologies and innovative research*, 6(1), 276-279.

- Samuels, W.J. (1976). Economic Foundations of Political Power. *Journal of Economic Issues*, 10(1), 181-185. doi: 10.1080/00213624.1976.11503337
- Singer, J., & Jones, R. (2011). Economic Utility Theory for Memory Management Optimization. *Proceedings of the workshop on Implementation, Compilation, Optimization of Object-Oriented Languages and Programming Systems*, pages 182-196. ACM, July 2011
- Spiegel, G.M. (1975). Political Utility in Medieval Historiography: A Sketch. *History and Theory*, 14(3), 314-. doi: 10.2307/2504866
- Steinberg, D.A., & Walter, S. (2013). The Political Economy of Exchange Rates, in Caprio, Gerard (ed.) *Handbook of Safeguarding Global Financial Stability: Political, Social, Cultural, and Economic Theories and Models*, 21-27-36, <https://ssrn.com/abstract=2497462>
- Streatfeild, J. (2019). Political economy of road maintenance: a utility diagnostic Development in Practice, 29(1), 80-94. doi: 10.1080/09614524.2018.1516736
- Stutzer, A., & Frey, B.S. (2006). Political participation and procedural utility: An empirical study. *European Journal of Political Research*, 45(3), 391-418. doi: 10.1111/J.1475-6765.2006.00303.X
- Swanson, D.L. (1976). Information utility: An alternative perspective in political communication. *Communication Studies*, 27(2), 95-101. doi: 10.1080/10510977609367874
- Szczepanski, B. (2019). Global Political Economy and Political Economy Components. 50-60. doi: 10.35935/TAX/25.6050
- Tool, M.R. (2000). A Critique of Utility Value. In: *Value Theory and Economic Progress: The Institutional Economics of J. Fagg Foster*. Springer, Dordrecht. https://doi.org/10.1007/978-94-011-3998-4_3

- Truitt, A. (2014). Public Choices: An Examination of Policy Statements about Prenatal Testing. *Critical Disability Discourse/Discours Critiques dans le Champ du Handicap*. 6, 80-106.
- Varian, H.R. (1992) *Microeconomic Analysis*. 3rd Edition, W. W. Norton & Company, New York.
- Wirl, F. (1997). Incentives to the utility. In: *The Economics of Conservation Programs*. Springer, Boston, MA. https://doi.org/10.1007/978-1-4615-6301-3_5
- Wood, D. (2005). Taking power: social and political dynamics of the energy sector. *International Journal of Regulation and Governance*, 5(2), 69-91. doi: 10.3233/IJR-120046
- Zamfir, C.G., & Virlan, G. (2009). The Utility of The Consumer from The Ancients to The Classics. *EuroEconomica*, 1 (22), 63-68.